

BİRİNCİ BÖLÜM

Baykuş Postası

Harry Potter birçok açıdan son derece sıra dışı bir çocuktur. Her şeyden önce, yaz tatilinden yılın başka herhangi bir zamanından nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. Sonra gerçekten ev ödevini yapmak istiyordu, ama gecenin bir*- vaktinde, gizlice yapmak zorundaydı. Ayrıca da bir büyücüydü.

Saat gece yansına yaklaşıyordu ve Harry yüzükoyun yatağında yatıyordu. Battaniyeleri çadır gibi başının üstüne çekmişti, bir elinde bir fener vardı ve deri ciltli büyük bir kitabı (Bathilda Bagshot'un yazdığı Sihir Tarihi'ni) yastığa dayamıştı. Harry, kartal tüyünden kaleminin ucunu sayfadan aşağı doğru indirirken, bir yandan da kaşlarını çatı. "On Dördüncü Yüzyılda Cadüann Yakılması Tamamen Anlamsızdı - tarhsın" konulu kompozisyonu yazmada ona yardımcı olabilecek bir şey arıyordu.

Tüy kalem, işe yarar görünen bir paragrafın tepesinde durakladı. Harry yuvarlak gözlüğünü burnundan yukarı iterek, fenerini kitaba daha da yaklaştırdı ve okudu:

Büyü-dışı insanlar (ki genellikle Muggle diye bilinirler) ortaçağda büyüden özellikle korkarlardı, ama onu tanımakta pek de başarılı değildiler. Gerçek bir cadı ya da büyücüyü yakaladıkları ender durumlarda, yakmanın hiç mi hiç etkisi olmazdı. Cadı ya da büyücü basit bir Alev Dondurma Büyüsü uygular, sonra da, bir yandan hafif, gıcıklayıcı bir hissin keyfini çıkarırken, bir yandan da acıyla haykırıyor taklidi yapardı. Hatta Acayip VVen-delin yakılmaktan öyle hoşlanırdı ki, çeşitli kılıklara bürünmüş olarak tam kırk yedi kere kendisini yakalamalarına izin vermişti.

Harry tüy kalemini dişlerinin arasına sıkıştırıp, mürekkep şişesiyle bir parşömen tomarı almak için yastığının altına uzandı. Yavaşça ve büyük bir özenle mürekkep şişesinin kapağını açtı, kalemini içine batırdı ve yazmaya başladı. Arada bir durup dinliyordu, çünkü Dursley'lerden biri banyoya giderken tüy kaleminin hisirtisini duyarsa, kendini yazın geri kalan bölümünde merdivenin altındaki dolaba kilitlemiş bulabilirdi.

Privet Drive 4 numarada oturan Dursley ailesi, Harry'nin yaz tatillerinden hoşlanmayışının nedeniydi. Vernon Enişte, Petunia Teyze ve oğullan Dudley, Harry'nin hayattaki tek akrabalarıydı. Hepsı Muggle'dı ve büyüye karşı pek ortaçağ usulü bir tavır benimsemişlerdi. Harry'nin cadı ve büyücü olan ölmüş annesiyle babasının adı, Dursley'lerin çatısı altında asla anılmazdı. Petunia Teyze ve Vernon Enişte yıllar boyunca Harry'yi mümkün olduğunca ayak altında çiğneyerek içindeki

10

sihri ezebüceklerini umut etmişlerdi. Ama, hiddetten köpürseler de başarıya erişememişlerdi ve şimdi de ya birisi Harry'nin hayatının son iki yılını Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'nda geçirdiğim anlarsa diye dehşet içinde yaşıyorlardı. Bugünlerde Dursley'lerin en fazla yapabildiği şey, Harry'nin büyü kitaplarını, esasını, kazanını ve süpürgesini yaz tatilinin başında saklayarak komşularla konuşmasını yasaklamaktı.

Büyü kitaplarından böylece ayrılmak Harry için gerçek bir sorun oluşturunuyordu, çünkü Hogwarts'taki öğretmenleri tatil için ona bir sürü ev ödevi vermişti. Kompozisyonlardan birini, Ufalma İksiri hakkındaki baş belası kompozisyonu, en sevmediği öğretmeni Profesör Snape için yazması gerekiyordu. Snape, Harry'ye bir ay ceza vermek için herhangi bir bahane bulmaktan pek memnun.kalırdı. Harry de bu yüzden tatilin ilk haftasında eline geçen şansa sıkı sıkıya sarılmıştı. Vernon Enişte, Petunia Teyze ve Dudley, Vernon Enişte'ye şirketin verdiği yeni arabaya hayranlıklarını belirtmek için ön bahçeye gittiklerinde (çok yüksek sesle ki komşular da duyabilsin), Harry usul usul aşağı inmiş, merdivenin altındaki dolabın kilidini açmış, kitaplarından bir kısmını kaptığı gibi yatak odasına getirip saklamıştı. Çarşaflarda mürekkep lekesi bırakmadıkça, Dursley'ler onun geceleri sihir çalıştığını asla anlamazdı.

Harry o anda teyzesi ve eniştesiyle bir sorun çıkmasın diye çok özen gösteriyordu, çünkü zaten aralan li-moniydi. Hem de, tatil başladıktan bir hafta sonra kendisi gibi bir büyücüden telefon geldi diye.

11

Harry'nin Hogvvarts'taki en iyi arkadaşlarından biri olan Ron Weasley, hepsi büyücü olan bir

Harry Potter Azkaban Tutsağı

aileden geliyordu. Yani Harry'nin bilmediği birçok şeyi biliyordu, ama daha önce hiç telefon etmemişti. Şu şanssızlığa bakın ki telefona Vernon Enişte cevap vermişti. "Buyrun, ben Vernon Dursley." O sırada tesadüfen odada olan Harry, Ron'un sesinin cevap verdiğini duyunca donup kalmıştı.

"ALO? ALO? BENİ DUYUYOR MUSUNUZ? BEN - HARRY - POTTER'LA GÖRÜŞMEK - İSTİYORUM!" Ron öyle bağıırıyordu ki, Vernon Enişte yerinden zıpladı ve ahizeyi kulağından yarım metre uzakta tuttu, ona öfke ve hayret karışımı bir ifadeyle bakıyordu.

Ağızlık yönünde, "KİMİNLE GÖRÜŞÜYORUM?" diye kükredi. "KİMSİNİZ?"

Ron, "RON - WEASLEY!" diye haykırdı ona cevap olarak. Sanki Vernon Enişte ile ikisi bir futbol sahasının iki ucundan konuşuyorlardı. "BEN - HARRY'NİN -OKULDAN- ARKADAŞIYIM -"

Vernon Enişte'nin bakışları bir anda, olduğu yerde kalakalmış Harry'ye döndü.

"BURADA HARRY POTTER FALAN YOK!" diye kükredi. Şimdi, sanki patlamasından korkuyormuş gibi, ahizeyi kol boyu uzaklıkta tutuyordu. "HANGİ OKULDAN SÖZ ETTİĞİNİ BİLMİYORUM! BİR DAHA ASLA BENİ ARAMA! SAKIN AİLEMİN YANINA YAKLAŞMA!"

Ve zehirli bir örümceği atıyormuş gibi, ahizeyi telefonun üstüne fırlattı.

12

Bunu izleyen kavgaya, o zamana kadarki en berbat kavgalardan biri oldu.

Vernon Enişte, Harry'yi tükürük içinde bırakarak, "SEN BENİM TELEFONUMU NE CESARETLE ŞEY GİBİ - SENİN GİBİ İNSANLARA VERİRSİN!" diye kükredi.

Ron belli ki Harry'nin başını derde soktuğunu fark etmişti, çünkü bir daha aramadı. Hogwarts'taki öbür arkadaşı, Hermione de onunla bağlantı kurmamıştı. Harry, Ron'un aramasın diye onu uyardığından kuşkulaniyordu. Yazık, çünkü Harry'nin sınıfının en akıllı cadısı Hermione, annesiyle babası Muggle olduğu için telefonu nasıl kullanması gerektiğini pek güzel biliyordu ve herhalde Hogwarts'a gittiğini söylemeyecek kadar da akıllı selim sahibiydi.

Böylece Harry beş uzun hafta boyunca büyücü arkadaşlarının hiçbirinden haber alamadı, yani bu yaz da neredeyse geçen yaz kadar berbat geçmeye aday görünüyordu. Sadece bir tek, çok küçük iyileşme vardı: Ondan, arkadaşlarına mektup göndermek için yararlanmayacağına yemin ettikten sonra, Harry'nin geceleri baykuşu Hedwig'i dışarı salmasına izin verilmişti. Vernon Enişte, Hedwig'in kafesinde hep kapalı kalınca çıkardığı şamata yüzünden pes etmişti.

Harry, Acayip YYendelin hakkında yazmayı bitirdi, durup yine dinledi. Karanlık evin sessizliği sadece azman kuzeni Dudley'nin uzaktan gelen homurtulu horultusuy-la bozuluyordu. Saat çok geç olmalıydı. Harry'nin gözleri yorgunluktan kaşınıyordu. Belki de bu kompozisyonu ertesi gece bitirirdi...

13

Mürekkep şişesinin kapağını kapattı, yatağının altından eski bir yastık kılıfını çekip aldı, fenerini, Sihir Tarihi'ni, kompozisyonunu, tüy kalemiyle mürekkebi içine koydu, yataktan kalkıp hepsini yatağının altındaki gevşek bir tahtanın dibine gizledi. Sonra ayağa kalktı, gerindi ve yatağının yanındaki komodinin üstünde duran ışıklı çalar saatin kaç gösterdiğine baktı.

Gecenin biriydi. Harry aniden midesinde tuhaf bir sarsınh hissetti. Farkına bile varmadan tam bir saattir on üç yaşındaydı.

Harr'nin bir başka sıra dışı yanı da, doğum günlerini hiç beklememesiydi. Ömründe hiç doğum günü kartı almamıştı. Dursley'ler onun son iki doğum gününü tamamen bilmezlikten gelmişlerdi, .bu seferkini hatırlayacaklarını sanmak için de hiçbir nedeni yoktu.

Harry karanlık odayı boydan boya yürüdü, Hed-wig'in büyük, boş kafesinin yanından geçip açık pencereye gitti. Pervaza yaslandı, battaniyenin altında onca zaman kaldıktan sonra serin gece havasının yüzüne vuruşu pek hoştu. Hedwig gelmeyeli iki gece olmuştu. Harry onun için kaygılanmıyordu -daha önce de bu kadar süreyle gittiği olmuştu- ama geriye çabuk döneceğini umut ediyordu. Bu evde onu görünce irkilmeyen tek canlı oydu.

Harry, yaşına göre ufak tefek ve zayıf olsa da, son yılda birkaç santim uzamıştı. Ama kuzgun karası saçları her zaman nasılsa öyleydi: Ne yaparsa yapsın inatla dağınık kalıyordu. Gözlüklerinin arkasındaki gözleri parlak yeşildi ve alnında, saçının arasından açıkça görülebilen, şimşek biçiminde ince bir yara izi vardı.

14

Harry'ye ilişkin sıra dışı şeylerin içinde en olağanüstü olanı bu yara iziydi. İz, Dursley'lerin on yıldır söyledikleri gibi, Harry'nin annesiyle babasını öldüren araba kazasından yadigâr kalmamıştı. Çünkü Lily ve James Potter bir araba kazasında ölmemişlerdi. Öldürülmüşlerdi, yüzyılın en fazla korkulan Karanlık Büyücüsü, Lord Voldemort tarafından. Voldemort'un laneti, Harry'yi öldüreceğine kendisine geri dönünce, Harry bu saldırıdan yalnızca alnında bir yara iziyle kurtulmuştu. Canını zor kurtaran Voldemort ise kaçmıştı...

Ne var ki Harry daha sonra onunla Hogvarts'ta karşı karşıya gelmişti. Karanlık pencerede durmuş son karşılaşmalarını hatırlarken, on üçüncü doğum gününe ulaştığı için bile talihli olduğunu kabul etti.

Hedwig'den bir işaret görmek için yıldızlı gökyüzünü bakışlarıyla taradı. Belki de gagasından sarkan ölü bir fareyle, övgü bekleyerek, ona doğru süzülüyordu Çatıların üzerinden dalgın dalgın bakan Harry'nin ne gördüğünün farkına varması birkaç saniye sürdü.

Altın ^ron üstüne silueti çizilmiş ve her an daha da büyüyen, iri, garip şekilde yan yan giden bir yaratık vardı ve Harry'nin yönünde kanat çırpıyordu. Harry hayli hareketsiz durarak onun gittikçe alçalmasını gözledi. Bir an için, eli pencere mandalında, tereddüt etti, acaba kapasam mı diye düşünüyordu, ama o sırada garip yaratık Privet Drive'ın sokak lambalarından birinin üzerinden süzüldü ve onun ne olduğunu anlayan Harry yana sıçradı.

Üç baykuş süzülerek pencereden içeri girdi, iki ta-

15

nesi baygına benzeyen üçüncüyü taşıyordu. Yumuşak bir pat sesiyle Harry'nin yatağına kondular, büyük ve kurşuni renkte olan ortadaki baykuş dosdoğru yatağa devrildi ve hareketsiz kaldı.

Bacaklarına koca bir paket bağlanmıştı.

Harry baygın baykuşu hemen tanıdı - Adı Errol'dı ve VVeasley ailesine aitti. Harry anında yatağa koştu, Er-roî'nin bacaklarındaki ipleri çözdü, paketi çıkardı ve sonra da onu Hedwig'in kafesine taşıdı. Errol mahmur gözlerinden birini açtı, cılız bir ötüşle teşekkür etti ve lakır lakır su içmeye koyuldu.

Harry diğer iki baykuşun yanına döndü. Bunlardan biri, büyük, kar beyazı dişi baykuş, kendi kuşu Hed-wig'di. O da bir paket taşıyordu ve kendinden pek hoşnut görünüyordu. Onu yükünden kurtaran Harry'ye gagasıyla sevgi dolu bir öpücük verdi, sonra da Errol'ın yanına gitmek için odanın öbür yanına uçtu.

Harry güzel, kahverengi bir kuş olan üçüncü baykuşu tanımadı, ama nereden geldiğini hemen anladı. Çünkü üçüncü pakete ek olarak, Hogwarts armasının bulunduğu bir mektup taşıyordu.

Harry bu baykuşu görevinden azat edince, hayvan kendini beğenmiş bir şekilde tüylerini kabarttı, kanatlarını gerdi ve pencereden dışarı uçup geceye karıştı.

Harry yatağına oturdu, Errol'ın paketini kaptı, ambalaj kâğıdını koparıp açtı ve içinde altın yaldızlı kâğıda sarılı bir hediyeyle ilk doğum günü kartını buldu. Parmakları hafifçe titreyerek zarfı açtı. İki parça kâğıt düştü - bir mektup ve bir gazete kupürü.

16

Kupür belli ki büyücülerin gazetesi Gelecek Posta-sz'ndan kesilmişti, çünkü siyah-beyaz resimdeki insanlar hareket ediyorlardı. Harry kupürü alıp kırıksıklarını düzeltti ve okudu.

SİHİR BAKANLIĞI GÖREVLİSİ BÜYÜK ÖDÜLÜ KAPTI

Sihir Bakanlığı Muggle Eşyalarının Kötüye Kullanımı Dairesi Başkanı Arthur VVeasley, Gelecek Posta-sı'mn yıllık Büyük ödül Galleon Çekilişini kazandı.

Çok memnun görünen Mr VVeasley, Gelecek Postası 'na, "Altınları Mısır'da bir tatil yaparak harcayacağız," dedi. "En büyük oğlumuz Bili orada, Gringotts Büyücülük Bankasının lanet bozucusu olarak çalışıyor."

VVeasley ailesi Mısır'da bir ay geçirdikten sonra, yeni okul yılının başlangıcı nedeniyle, Weasley çocuklarından beşinin devam ettiği Hogwarts'a geri dönecek.

Harry hareket eden resmi inceledi ve büyük bir piramit önünde duran dokuz VVeasley'nin birden ona coşkuyla el salladığını görünce yüzüne bir tebessüm yayıldı. Tombul küçümen Mrs VVeasley; uzun boylu, saçları açılmakta olan Mr VVeasley; altı oğul ve bir kız. Siyah-beyaz resimde

Harry Potter Azkaban Tutsağı

görünmese bile, hepsi de alev gibi kızıl saçlı. Resmin tam ortasında, uzun boylu ve leylek bacaklı Ron duruyordu, faresi Scabbers omzundaydı, kolunu da küçük kardeşi Ginny'ye dolamıştı. Harry büyük bir altın yığınının kazanmayı çok iyi huylu ve son derece yoksul olan VVeasley'lerden daha

17

fazla hak edecek birilerim düşünemiyordu. Ron'un mektubunu alıp açtı.

Sevgili Harry,

Mutlu yıllar!

Eak, o telefon için gerçekten üzgünüm. Umarım Muggle'lar burnundan getirmemiştir. Babama sordum, o da herhalde bağırمامam gerektiğini söyledi.

Burada, Mısır'da her şey harika. Bili bize mezarları gezdirdi, bu eski Mısırlı büyücülerin onlara koyduğu lanetlere inanamazsın Annem Ginny'nin sonuncusuna girmesine izin vermedi. Orası, mezara izinsiz dalan ve fazladan başlan falan çıkmış Muggle'İann değişime uğramış iskeletlerimle doluydu.

Babam Gelecek Postası'nın çekilişini kazanınca inanamadım buna. Yedi yüz galleon! Çoğu bu tatile gitti, ama bana önümüzdeki yü için yeni bir asa alacaklar.

Harry, Ron'un eski asasının çatladığı olayı çok iyi hatırlıyordu. Asa, ikisinin binip Hogwarts'a uçtukları araba okul arazisinde bir ağaca çarpınca çatlamıştı.

Yeni sömestr başlamadan bir hafta kadar önce geleceğiz, benim asamı ve yeni kitaplarımızı almak için Londra'ya gideceğiz. Oyada seninle karşılaşma şansı var mı?

Muggle'larm moralini bozmasına izin verme!

Londra'ya gelmeye çalış,

Ron

18

Not: Percy, Öğrenci Başı oldu. Mektubu geçen hafta aldı.

Harry fotoğrafa bir göz attı. Hogwarts'ta yedinci ve son yılında olan Percy'nin pek kendini beğenmiş bir hali vardı. Öğrenci Başı rozetini, düzenli saçlarının tepesine fütursuzca tünemiş olan fesine iğnelemişti, bağa çerçeveli gözlüğü Mısır güneşinde parıltıyordu.

Harry şimdi de hediyesini alıp açtı. Paketin içinde minyatür bir cam topaca benzeyen bir şey vardı. Altında da Ron'dan bir başka not.

Harry - bu bir Cep Sinsioskopu. Etrafta güvenilir biri varsa, parlaması ve olduğu yerde dönmesi gerekiyor. Bili bunun büyücü turistler için satılan saçma sapan bir şey olduğunu söylüyor, güvenilir değilmiş. Dün akşam yemeğinde yanıp durdu da ondan. Ama Bili o sırada Fred'le George'un çorbasına böcek koyduklarının farkında değildi.

Eyvallah - Ron

Harry, Cep Sinsioskopu'nu komodinin üstüne koydu, sivri ucunda dengelenen alet kıpırtısız durmuş, Harry'nin saatinin fosforlu akrebiyle yelkovanını yansı-Uyordu. Harry birkaç saniye mutlulukla ona baktı, sonra Hedvvig'in gönderdiği paketi eline aldı.

Bunda da ambalajı içinde bir hediye, bir kart ve bir mektup vardı. Bu seferkiler Hermione'den gelmişti.

19

Sevgili Harry,

Ron bana yazıp Vernon Enişte'ne ettiği telefonda söz ettiL Umarım iyisindir.

Şu anda Fransa'da tatildeyim ı ve bunu sana nasıl göndereceğimi bilmiyorum -ya Gümrük'te açarlarsa? -derken Hedwig çıkageldi! Sanırım, bir değişiklik olsun diye doğum gününde bir şey almar>dnn emin olmak istiyordu. Hediye baykuş-siparişiyle {»Mrttim; Gelecek Postası'nöa ilanı vardı (Onu da buraya getirtiyorum, büyücülük dünyasında olup bitenin*, izleyebilmek öyle iyi oluyor ki). Ron 'la ailesinin bir hafi 7 önce çıkan resmini gördün mü? Eminim bir sürü şey öğreniyordur, gerçekten kıskanıyorum - eski Mısır büyücüler muhteşemdi.

Burada da ilginç bir yerel büyücülük tarihi var. öğrendiğim bazı şeyleri eklemek için bütün Sihir Tarihi kompozisyonumu yeniden yazdım. Umarım çok uzun olmamıştır, Profesör Binns'in istediğinden iki parşömen tomarı daha fazla.

Harry Potter Azkaban Tutsağı

Ron tatilin son haftasında Londra'da olacağını söylüyor. Sen de gelebilir misin? Teyzenle enişten gelmene izin verir mi? Keşke gelebilseydin. Olmazsa seni Eylül'ün birinde Hogwarts Ekspresi'nde görürüm!

Sevgiler

Hermione

Not: Ron, Percy'nin öğrenci Başı olduğunu söylüyor. Eminim bu sahiden hoşuna gitmiştir. Ron pek memnun kalmışa benzemiyor.

20

Harry, Hermione'nin mektubunu bir kenara koyup hediyesini alırken yine güldü. Paket çok ağırdı. Hermi-one'yi tanıdığı için, hediyein çok zor büyülerle dolu koca bir kitap olacağından emindi - değildi oysa. Kâğıdı yırtıp da üzerinde simden harflerle Süpürge Bakım Seti yazan parlak siyah deri bir çanta görünce kalbi deli gibi çarptı.

Harry, "Vay canına, Hermione!" diye fısıldadı, çantanın içine bakmak için fermuarını açtı.

İçinde büyük bir kavûnoz Fleetvood Sap Rötuş Cilas, pırıl pırıl gümüş bir Kuyruk Çalısı Makası, uzun yolculuklarda süpürgeye tutturmak için minik piringten bir pusula ve bir Kendi Kendine Süpürge Bakımı Elki-tabı vardı.

Arkadaşları dışında Harry, Hogvarts'ı en çok Qu-idditch için özlüyordu: Sihir dünyasının bu en popüler sporu son derece tehlikeliydi, çok heyecanlıydı ve süpürgeler üzerinde oynanıyordu. Harry ise çok iyi bir Quidditch oyuncusuydu, Hogwarts binalarından birinin takımına son yüzyıl içinde seçilen en genç oyuncu olmuştu. En değerli hazinelerinden biri de, yağış süpürgesi Nimbus İki Bin'di.

Harry deri çantayı bir yana bırakıp son paketini eline aldı. Ambalaj kâğıdı üzerindeki eğri büğrü yazıyı hemen tanıdı: Paket, Hogwarts bekçisi Hagrid'den geliyordu. Üstteki kâğıt tabakasını yırtınca gözüne yeşil ve derimsi bir şey çarptı, ama daha onu doğru dürüst açmadan paket garip bir şekilde titredi ve içinde her ne varsa, gürültülü bir takırtı geldi - sanki çenesi varmış gibi.

Harry donup kaldı. Hagrid'in ona kasıtlı olarak as-

21

la tehlikeli bir şey göndermeyeceğini biliyordu, ne var ki Hagrid tehlikeli şeyler konusunda normal bir insan gibi düşünmezdi. Dev örümceklere dostluk gösterdiği, meyhanelerdeki adamlardan hırçın, üç başlı köpekler satın aldığı ve kulübesine gizlice yasadışı ejderha yumurtaları soktuğu görülmüştü.

Harry pakete endişeyle dokundu. Paket yeniden yüksek sesle takırdadı. Harry komodininin üstündeki lambaya uzandı, bir eliyle onu sıkıca yakaladı ve vurmaya hazır şekilde başının üstüne kaldırdı. Sonra öbür eliyle ambalaj kâğıdının geri kalanını yakalayıp çekti.

Ve dışarı bir şey düştü - bir kitap. Harry üzerinde altın yaldızlı harflerle Canavar Kitap: Canavarlar yazan güzel, yeşil kapağını şöyle bir görebilmişti ki, kitap yan tarafına atladı ve garip bir yengeç gibi, yatağın üzerinde yan yan seğirtti.

"Ahha!" diye mırıldandı Harry.

Kitap gürültülü bir tıkırtıyla yataktan yuvarlandı ve odanın öbür yanına doğru hızla atıldı. Harry çaktırmadan onu izledi. Kitap çalışma masasının altındaki karanlık boşlukta saklanıyordu.

Dursley'lerin hâlâ mışıl mışıl uyuyor olması için dua eden Harry dört ayak üstüne çöküp ona doğru uzandı.

"Ayy!"

Kitap elinin üstüne kapandı, sonra da hâlâ kapakları üzerinde seğirterek onun yanından çırpınıp geçti. Harry fırladı, ileri atıldı ve kitabı yere yapıştırmayı başardı. Yandaki odada uyuyan Vernon Enişte yüksek sesle, uykulu bir homurtu salıverdi.

22

Harry mücadele eden kitabı kollarının arasına iyice kısıtıp şifonyere koştu, bir kemer çıkararak kitabın çevresine sıkıca tutturdu. Bu arada Hedwig ve Errol il-giyie onu izliyorlardı. Canavar Kitap öfkeyle ürperdi, ama artık ne kuş kanadı gibi çırpınıyordu, ne de ısırabiliyordu. Harry de onu yatağın üstüne atıp Hagrid'in kartına uzandı.

Sevgili Harry, Nice yıllara!

Harry Potter Azkaban Tutsağı

Bu, önümüzdeki yıl sana yararlı olur dedim. Daha fazlasını ilurda söylemem. Seni görünce anlatırım.

Umarım Muggle'lar sana iyi muamele ediyorlardır.

En iyi dileklerimle,

Hagrid

Harry, Hagrid'in ısırın bir kitabın yararlı olacağını düşünmesini tekinsiz buldu, ama Hagrid'in kartını da Ron ve Hermione'ninkinin yanına yerleştirdi. Ağız kulaklarına varmıştı. Geriye sadece Hogwarts'tan gelen mektup kalmıştı artık.

Bunun her zamankinden kalın olduğunu fark eden Harry, zarfı açtı, içindeki ilk parşömen sayfasını çıkardı ve okudu:

Sevgili Mr Potter,

Yeni okul yılının 1 Eylül'de başlayacağını^ bildirmek isteriz. Hogivarts Ekspresi, King's Cross İstasyonu'nda Peron Dokuz Üç Çeyrek'ten saat on birde kalkacak.

23

Üçüncü sınıfların bazı hafta sonlarında Hogsmeade köyünü ziyaret etmelerine izin veriliyor. Lütfen ilişikteki izin belgesini imzalaması için anne-babanıza ya da velinize ver in.

Önümüzdeki yıl için gerekli olan kitapların listesi ilişikte dir.

Saygılarımla,

Profesör M. McGonagall

Müdür Yardımcısı

Harry, Hogsmeade izin belgesini zarftan çekip baktı, artık gülümse miyordu. Hafta sonlarında Hogsmeade'i ziyaret etmek harika olurdu; orasının tamamen büyücülere ait bir köy olduğunu biliyordu ve daha adını bile atmamıştı. İyi de, Vernon Enişte ya da Petunia Teyze'yi bu belgeyi imzalamaya nasıl ikna edecekti?

Çalar saate baktı. Sabahın ikisi olmuştu.

Hogsmeade belgesi hakkında ertesi sabah uyanınca üzölmeye karar veren Harry yeniden yatağına gitti ve kendisi için yaptığı, Hogwarts'a dönene kadar kaç gün kaldığını gösteren çizelgede bir günö daha karalamak için uzandı. Soma gözölüğünü çıkarıp, gözleri açık, yüzü üç doğum günü Vartına dönük, yatağına uzandı.

Ne kadar sıra dışı olursa olsun, Harry Potter o anda herkesin hissettiklerini hissediyordu: Ömründe ilk kez, o gün doğum günü olduğu için mutluydu.

24

İKİNCİ BÖLÜM

Marge Hala'nın Büyük Hatası

Harry ertesi sabah kahvaltıya indiğinde, üç Dursley de kahvaltı masasının etrafında oturuyordu. Yepyeni bir televizyonu izliyorlardı, buzdolabı ile salondaki televizyon arasındaki yolun uzunluğundan yüksek sesle şikâyet edip duran Dudley için bir "eve hoş geldin" hediyesi. Dudley yazları vaktinin çoğunu, küçük domuz gözleri ekrana çivilenmiş, beş gıdısı o yerken sürekli titreyerek, mutfakta geçirirdi.

Harry, Dudley ile boynu kısa, bıyığı gür, iriyarı, kalıplı Di adam olan Vernon Enişte'nin arasına oturdu. Harry'ye uvrillu yıllar dilemek bir yana, Dursley'ler onun odaya girdiğini fark ettikleri yolunda bir işaret bile vermediler, ama Harry bu muameleye öyle alışkındı ki aldırmadı. Kendine bir parça kızarmış ekmek aldı, sonra da kaçak bir mahkûm hakkındaki bir haberin orta yerinde olan televizyondaki spikere baktı.

"... halk, Black'in silahlı ve son derece tehlikeli olduğu konusunda uyarılmıştır. Özel bir telefon hattı kurulmuştur, Black'i görenler hemen buraya haber vermelidir."

25

Vernon Enişte, gazetesinin üstünden tutsağı bakarak, "Onun beş para etmediğini bize söylemelerine gerek yok," diye homurdandı "Şu haline bak, pis serseri! Sağına bakın şunun!" Yan yan Harry'ye pis bir bakış attı, Harry'nin dağınık saçları onun için hep bir kızgınlık kaynağı olmuştu. Ama kupkuru yüzü, dirseğine kadar inen keçeleşmiş, arapsacı gibi saçlarla çevrili olan televizyondaki adamla karşılaştırdınca, Hany kendini gerçekten temiz pak hissetti.

Harry Potter Azkaban Tutsağı

Spiker yeniden ortaya çıkmıştı.

"Tarım ve Balıkçılık Bakanlığı'nın bugün ilan edeceği..."

Vernon Enişte spikere kötü kötü bakarak, "Dur bakalım!" dedi havlarcasına. "Bize manyağın nereden kaçtığını söylemedin! Bunun ne yaran var? Deli herif şu an sokakta buraya doğru geliyor olabilir!"

Kemikli ve at suratlı Petunia Teyze, şimşek gibi dönerek mutfak penceresinden dikkatle dışarı baktı. Harry onun özel telefon hattını arayacak kişi olmaya bayılacağını biliyordu. Petunia Teyze dünyanın en meraklı kadınıydı ve hayatının büyük kısmını sıkıcı, yasalara saygılı komşularını casus gibi gözleyerek geçirmişti.

Vernon Enişte kocaman mor yumruğuyla masaya vurarak, "Ne zaman öğrenecekler?" dedi, "Böyle insanlarla başa çıkmanın tek yolu idam!"

Hâlâ gözlerini kısmış, kapı komşusunun çalı fasulyelerine bakan Petunia Teyze, "Çok doğru," dedi.

26
Vernon Enişte fincamndaki çayı bitirdi, saatine baktı ve ekledi: "Hemen çıksam iyi olur, Petunia, Marge'm treni saat onda geliyor."

Aklı yukarı kattaki Süpürge Bakım Seti'nde olan Harry, bu nahoş darbeyle dünyaya döndü.

"Marge Hala mı?" diye kekeledi. "O - o buraya gelmiyor, değil mi?"

Marge Hala, Vernon Enişte'nin kardeşiydi. Harry ile onun arasında kan bağı olmadığı halde (Harry'nin annesi, Petunia Teyze'in kardeşiydi) ömür boyu ona "hala" demeye zorlanmıştı. Marge Hala kent dışında, buldok yetiştirdiği büyük bahçeli bir evde otururdu. Privet Drive'da pek kalmazdı, çünkü kıymetli köpecik-lerini bırakmaya içi elvermezdi, ama onun ziyaretlerinin her biri Harry'nin aklına korkunç bir canlılıkla kazınmıştı.

Dudley'nin beşinci doğum günü partisinde Marge Hala, Harry'nin, yeğenini müzikli biblolar oyununda yenmesini önlemek için bastonuyla incik kemiklerine vurmuştu. Birkaç yü sonra Noel'de gelmiş, Dudley'ye bilgisayarlı bir robot, Harry'ye de köpek bisküvisi getirmişti. Onun Hogwarts'a başlamasından bir önceki yılda yaptığı son ziyarette Harry kazayla en sevdiği köpeğinin patisine basmıştı. Ripper, Harry'yi bahçeye kadar kovalamış, o da bir ağaca tırmanmıştı ve Marge Hala saat gece yarısını geçene kadar onu çağırmayı reddetmişti. Bu olayın anısı hâlâ Dudley'nin gözlerinin gülmekten yaşarmasına yol açıyordu.

Vernon Enişte, "Marge bir hafta burada kalacak,"

27

diye hırladı, "ve hazır konu açılmışken," dedi, şişman parmağıyla tehdit edici şekilde Harry'yi göstererek, "ben onu almadan önce bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamız gerekiyor."

Dudley yılışık yılışık sırtarak televizyon izlemekten vazgeçti. Vernon Enişte'nin Harry'ye zorbalık etmesini izlemek onu en fazla eğlendiren şeydi.

"Önce," diye hırladı Vernon Enişte, "Marge'la konuşurken terbiyeni takınacaksınız."

Harry acı acı, "Tamam," dedi, "o da takınırsa."

"İkinci olarak," dedi Vernon Enişte, Harry'nin cevabını duymamış gibi davranıyordu, "Marge senin anormalliğin haVkında hiçbir şey bilmediği için, o buradayken hiçbir - ama hiçbir acayip şey istemiyorum. Adam gibi davran, anlıyor musun?"

Harry dişlerini sıkarak, "O davranırsa, ben de davranırım," dedi.

"Ve üçüncü olarak," dedi Vernon Enişte, hain küçük gözleri şimdi kocaman mor yüzünde çizik çizik olmuştu, "Marge'a senin St Brutus İflah Olmaz Suçlu Çocuklar Güvenlik Merkezi'ne gittiğini söyledik."

"Ne?" diye feryat etti Harry.

"Ve sen de öyle diyeceksin, yoksa karışmam," dedi Vernon Enişte, tükürürcesine.

Harry, yüzü bembeyaz, küplere binmiş halde oracıkta oturmuş Vernon Enişte'ye bakıyor, duyduklarına inanamıyordu. Marge Hala bir haftalık bir ziyaret için geliyordu - bu, Dursley'lerin ona verdiği en berbat doğum günü hediyesiydi, eniştesinin eski çorapları dahil.

28

Vernon Enişte ağır ağır ayağa kalkarak, "Eh, Petu-nia/" dedi, "öyleyse ben istasyona gidiyorum. Sen de gelmek ister misin, Dudd?"

Harry Potter Azkaban Tutsağı

"Hayır," dedi Dudley, babası Harry'yi tehdit etmeye son verdiği için yine televizyonu izlemeye koyulmuştu.

Petunia Teyze, Dudley'nin kalın telli san saçlarını düzeltti. "Duddy halası için şıkır şıkır giyinecek. Anneciği ona yepyeni, güzel mi güzel bir papyon kravat aldı."

Vernon Enişte, Dudley'nin besili omzuna bir şaplak attı.

"Öyleyse birazdan görüşürüz," dedi ve mutfaktan çıktı.

Dehşetten kendinden geçmiş gibi oturan Harry'nin aklına birden bir fikir geldi. Kızarmış ekmeğini bırakarak hemen ayağa kalktı ve ön kapıya giden Vernon Enişte'nin ardına düştü.

Eniştesi araba ceketini giymekteydi.

Dönüp de Harry'nin ona baktığını görünce, "Seni götürmüyorum," diye hırladı.

Harry soğuk soğuk, "Sanki gelmek isteyen var da," dedi. "Size bir şey sormak istiyorum."

Vernon Enişte kuşkuyla ona baktı.

"Hog - yani okulumdaki üçüncü sınıfların bazen köyü ziyaret etmesine izin veriliyor," dedi Harry.

Vernon Enişte kapının yanındaki bir kancadan araba anahtarlarını alarak, "Ee?" diye lafı ağzına tıkadı.

Harry telaşla, "İzin belgesini imzalamanız gerek," dedi.

29

Eniştesi, "Niye imzalayacakmışım peki?" diye dudak büktü.

"Eh," dedi Harry, kelimelerini dikkatle seçerek, "zor iş olacak çünkü, Marge Hala'ya numara yapmak, o şeye gidiyorum diye, neydi hani St..."

Vernon Enişte, "St Brutus İflah Olmaz Suçlu Çocuklar Güvenlik Merkezi!" diye böğürdü ve Harry sesinde belirgin bir panik tınısı duyarak memnun oldu.

Onun kocaman, mor renkli yüzüne sakın sakın bakarak, "Aynen öyle," dedi. "Uzun uzun ezberlemek gerek. Üstelik de inandırıcı şekilde söylemeliyim, değil mi? Ya kazayla ağızımdan bir şey kaçırırsam?"

"Eşek sudan gelene kadar dayak yersin o zaman, ona göre!" diye kükredi Vernon Enişte, yumruğu havada Harry'nin üstüne yürüyerek. Ama Harry pes etmedi.

Azimle, "Bana eşek sudan gelene kadar dayak atmak Marge Hala'mn söyleyebileceklerimi unutmasını sağlamaz," dedi.

Vernon Enişte durdu, yumruğu hâlâ havadaydı, yüzü çirkin bir patlıcan moruna bürünmüştü.

Harry çabucak, "Ama izin belgemi imzalarsanız," dedi, "yemin ederim ki sözde hangi okula gittiğimi hatırlarım ve davranışlarım da tıpkı bir Mug - yani normal olurum, falan."

Harry, Vernon Enişte'nin meseleyi yeniden düşündüğünü görüyordu, dişleri meydanda olsa ve alnında bir damar atsa bile.

Sonunda, "Tamam," diye kesip attı. "Marge'ın ziyareti sırasında davranışlarını dikkatle izleyeceğim. Eğer

30

bu ziyaretin sonunda yoldan çıkmaz ve dediklerimi doğrulamış olursan, kahrolası belgeni imzalarım."

Hışım la döndü, ön kapıyı açtı ve öyle hızla çarptı ki, tepedeki küçük renkli camlardan biri yere düştü.

Harry mutfığa dönmedi. Üst kata, kendi yatak odasına çıktı. Gerçek bir Muggle gibi hareket edecekse, işe şimdiden başlaması isabet olurdu. Yavaşça ve üzüntüyle bütün hediyelerini, doğum günü kartlarını topladı, ev ödeviyle birlikte gevşek döşeme tahtasının altına sakladı. Sonra Hedwig'in kafesine gitti. Errol kendine gelmiş görünüyordu, o ve Hedwig, kafaları kanatlarının altında uyuyorlardı. Harry içini çekti, sonra ikisini de dürtüp uyandırdı.

Kederle, "Hedwig," dedi, "bir hafta kadar buralarda görünmemen gerek. Errol'la git, Ron sana göz kulak olur. Ona durumu açıklayan bir not yazarım. Bana da öyle bakma" - Hedwig'in kehribar rengi büyük gözlerinde suçlayıcı bir ifade vardı, "benim kabahatim değil. Ron ve Hermione ile birlikte Hogsmeade'i ziyaret edebilmemin tek yolu bu."

On dakika sonra Errol ve (bacağına Ron için bir not bağlanmış olan) Hedwig, pencereden dışarı süzülüp gözden kayboldular. Şimdi kendini gerçekten berbat hisseden Harry de boş kafesi

Harry Potter Azkaban Tutsağı

gardırobuna koyup ortadan kaldırdı.

Ama Harry'nin acı acı düşünecek pek vakti olmadı. Daha ancak kafesi kaldırmıştı ki, Petunia Teyze aşağı inip konuklarını karşılasın diye, yukarı, Harry'ye feryat etmeye koyuldu.

31

O, hole vanr varmaz da, "Saçma bir şeyler yap!" dedi telaşla.

Harry saçını dümdüz yatırmaya çalışmanın bir anlamını göremiyordu. Marge Hala onu eleştirmeye bayılırdı, yani Harry ne kadar bakımsız görünürse o da o kadar mutlu olacaktı.

Pek az sonra, Vernon Enişte'nin arabasının geri geri park yerine girerken çakılları ezdiği duyuldu, derken araba kapılan vuruldu ve bahçe patikasından ayak sesleri geldi.

Petunia Teyze, "Kapıyı aç!" diye tısladı Harry'ye.

Midesinde büyük bir sıkıntıyla, Harry kapıyı çekip açtı.

Eşikte Marge Hala duruyordu. Vernon Enişte'ye çok benziyordu: İriyan, kalıplı ve mor yüzlüydü, hatta kardeşininki kadar gür olmasa bile bir bıyığı da vardı. Bir elinde muazzam büyüklükte bir bavul tutuyordu, diğer kolunun altına da ihtiyar ve kötü huylu bir buldok sıkıştırmıştı.

Marge Hala, "Benim Dudd'im nerde?" diye kükre-di. "Nerde benim canımın içi?"

Dudley holden badi badi geldi, san saçları şişman kafasına sımsıkı yapıştırılmıştı, gıdılarının altından bir papyon kravat güçbela görünüyordu. Marge Hala bavulu Harry'nin karnına doğru savurarak onun nefesini kesti, tek koluyla Dudley'yi sıkıca sardı ve yanağına koca bir öpücük kondurdu.

Harry, Dudley'nin Marge Hala'ya, sadece onun sarılmalarına iyi para verdiği için tahammül ettiğini bili-

32

yordu. Ayrıldıklarında Dudley tomбу1 eliye elbette ki gıcır gıcır bir yirmi sterlinlik banknotu sıkı sıkıya tutmuştu.

Marge Hala, sanki o bir şapka askısıymış gibi Harry'nin yanından hızla geçerek, "Petunia!" diye haykırdı. Marge Hala ile Petunia Teyze Öpüştüler, daha doğrusu, Marge Hala koca çenesini Petunia feyze'nin yanak kemiğine tosladı.

O sırada Vernon Enişte içeri girdi, kapıyı kaparken neşeyle güldü.

"Çay ister misin, Marge?" dedi. "Ya Ripper m ister?"

Harry'yi holde bavulla bir başına bırakarak hep^ı sürü halinde mutfağa giderlerken, Marge Hala, "Ripper benim fincanımdan biraz çay içebilir" dedi. Ama Harry'nin şikâyeti yoktu, Marge Hala'dan kurtulmasını sağlayan her bahane ona uyardı. Bu yüzden bavulu üst kata, yedek yatak odasına taşımaya koyuldu, mümkün olduğu kadar uzun sürede.

Mutfağa döndüğünde, Maige Hala'ya çay ve meyveli kek ikram edilmiş d, Ripper da bir köşede gürültülü gürül+üh\ bir şeyler yutuyordu. Harry, Petunia Teyze'nin, tertemiz döşemesini kirleten çay ve salya lekele-rini görünce hafifçe irkildiğini fark etü. Hayvanlardan nefret ederdi o.

Vernon Enişte, "Öteki köpeHere kim bakıyor, Marge?" diye sordu.

Marge Hala, "Ah, onları Albay Fubster'a emanet ettim," dî^e gürlledi. "Artık emekli, hiç değilse oyalan-i-

33

çak bir şeyi olur. Ama zavallı ihtiyar Ripper'ı bırakamadım. Benden uzakta kalınca özleyip dertleniyor."

Harry yerine oturunca Ripper yeniden hırlamaya başladı. Bu hırlama da Marge Hala'run ilk kez Harry'ye di ckat etmesine yol açtı.

"Ya!" dedi havlarcasma. "Hâlâ burdasın, öyle mi?"

"Evet" dedi Harry.

"Öyle nankör nankör 'evet' deme bana," diye hyrla-dı Marge Hala. "Vernon ile Petunia'nın sana bakmaları ne nimet. Ben olsam yapmazdım. Benim kapıma bırakılmış olsan, dosdoğru bir yetimhaneye giderdin."

Harr/nin, Dursley'lerle yaşayacağına bir yetimhanede yaşamayı tercih edeceğini söylemek için içi gidiyordu, ama Hogsmeade belgesi düşüncesi onu durdurdu. Yüzüne zorla acılı bir gülümseme yerleştirdi.

Harry Potter Azkaban Tutsağı

"Yılışık yılışık sırtıma öyle!" diye gürledi Marge Hala. "Görüyorum ki, seni son görüşümden beri hiç ıslah olmamışsın. Okul seni biraz adam eder diye ummuştum." Çayından koca bir yudum alıp bıyığını sildi. "Onu nereye yolladım demiştin, Vernon?"

Vernon Enişte hemen, "St Brutus," dedi. "Umutsuz vakalar için birinci sınıf bir kurumdur."

"Anlıyorum," dedi Marge Hala. Ve masanın karşı ucundan havladı: "St Brutus'ta sopa var mı, çocuk?"

"Şey..."

Vernon Enişte, Marge Hala'nın ardından başını ters ters aşağı yukarı salladı.

"Evet," dedi Harry. Sonra bir iş yapıyorsa tam yapması iyi olur duygusuna kapılarak ekledi: "Her zaman."

34

"Mükemmel," dedi Marge Hala. "Ben hak eden insanlara vurmamak şeklindeki bu saçma sapan çekingenliği, kaypaklığı kabul etmem. Yüz olaydan doksan dokuzunda gerekli olan iyi bir sopadır. Sen sık sık dayak yedin mi?"

"A, evet," dedi Harry, 'hem de defalarca.'

Marge Hala gözlerini kıstı.

"Sesinin tonundan hoşlanmıyorum hiç, çocuk," dedi. "Yediğin dayaktan böyle kayıtsızca söz edebiliyorsan, sana yeterince sopa çekmediler demektir. Petunia, senin yerinde olsam onlara yazarım. Bu çocuğun durumunda aşın şiddet kullanımını onayladığını açıkça belirt."

Vernon Enişte herhalde Hanenin pazarlıklarını unutacağından endişeleniyordu ki, konuyu anında değiştirdi.

"Bu sabahki haberleri dinledin mi, Marge? Kaçak mahkûma ne dersin, ha?"

Marge Hala kendini evinde hissetmeye hazırlanırken, Harry, dört numaralı evde onsuz hayatı özlediğini fark etti. Vernon Enişte ile Petunia Teyze, çoğu kez Harr/yi ayak altından çekilmeye teşvik ederlerdi, doğrusu Harry'nin de cennet canına minnetti. Öte yandan Marge Hala, Harr/yi her an gözünün önünde istiyordu ki, ıslah olması için önerilerini boru sesiyle ilan edebilsin. Harry'yi Dudley ile karşılaştırmaktan pek hoşlanır-

35

di ve Dudley'ye pahalı hediyeler alırken, sanki niye hediye almadığını sorsun diye, gözlerinden ateş saçarak, ona meydan okurcasına Harry'ye bakardı. Harry'yi neyin böyle kifayetsiz yaptığına ilişkin karanlık imalarda da bulunurdu.

Üçüncü gün öğle yemeğinde, "Çocuk böyle oldu diye kendini suçlamamalısın, Vernon," demişti.

"Eğer insanın içinde bir çürüme varsa, kimsenin elinden bir şey gelmez."

Harry dikkatim yemeğe vermeye çalıştı, ama elleri titriyordu, yüzü de öfkeden kızarmaya başlamıştı. Kendi kendine, belgeyi unutma, dedi. Hogsmeade'i düşün. Hiçbir şey söyleme. Kalkma

-

Marge Hala şarap kadehine uzandı.

"Yetiştirmenin temel kurallarından biridir bu," dedi. "Köpeklerde hep görülür. Eğer dişi köpekte bir bozukluk varsa, yavrusunda da olur -"

Tam o anda Marge Hala'nın şarap kadehi elinde patladı. Cam parçacıkları dört bir yana uçtu, Marge Hala abuk sabuk sesler çıkardı, gözlerini kırıştırdı, koca kırmızı yüzü sıırılsıklam olmuştu. Petunia Teyze, "Marge!" diye cikledi. "Marge, iyi misin?"

Marge Hala yüzünü peçetesiyle silerek, "Endişelenecek bir şey yok," dedi. "Fazla sıkılmış olmalıyım. Geçenlerde Albay Fubster'm evinde de aynı şeyi yaptım. Yaygaraya gerek yok;. Petunia, sıktım mı sıkardım..."

Ama hem Petunia Teyze, hem de Vernon Enişte şüpheyle Harry'ye bakıyorlardı, o da pudinginden vaz-

36

geçip mümkün olduğu kadar erkenden masadan kaçmaya karar verdi.

Hale çıktığında duvara yaslanıp derin derin nefes aldı. Kontrolünü kaybedip bir şeyi patlatmayalı çok olmuştu. Bir daha böyle bir olayı kaldıramazdı. Tehlikede olan tek şey de Hogsmeade belgesi değildi - eğer bu şekilde devam ederse, Sihir Bakanlığı'yla başı derde girecekti.

Harry Potter Azkaban Tutsağı

Harry hâlâ yaşça küçük bir büyücüydü, büyücülük yasaları onun okul dışında sihre başvurmasını yasaklıyordu. Sicili de pek temiz sayılmazdı. Daha geçen yaz, Privet Drive'de bir daha sihir kullanıldığı Bakanlığın kulağına çalmırsa, Harry'nin Hogwarts'tan atılacağı oldukça açıklıkla bildiren resmi bir uyarı almıştı.

Dursley'lerin masadan kalktığı duydu ve hızla yukarı çıkıp ayak altından çekildi.

Harry sonraki üç günü, Marge Hala onunla uğraşmaya girişince Kendi Kendine Süpürge Bakımı Elkitabı'm düşünmek için kendini zorlaması sayesinde atlattı. Hayli işe yarıyor gibiydi, ama bakışlarının cam gibi ol-T,lasına da yol açıyordu anlaşılan, çünkü Marge Hala Harry'nin akılca normalin altında olduğu yolundaki fıkriyi dile getirmeye başlamıştı.

Sonunda, en sonunda, Marge'in konukluğunun son akşamı geldi. Petunia Teyze göz alıcı yemekler yapmıştı, Vernon Enişte de birkaç şişe şarap açmıştı. Harry'nin

37

kusurları hakkında tek laf edilmeden çorbalarını içip somon balıklarım yediler; limon u kremalı pastayı yerlerken, Vernon Enişte matkap yarjım şirketi Grunnings hakkındaki uzun bir nutukla heprini sıkıntıdan patlattı. Derken Petunia Teyze kahve yapı. ve Vernon Enişte bir şişe konyak çıkardı.

"Seni baştan çıkarabilir miyim, Marge?"

Marge Hala zaten yeterince şarap içmişti. Koskoca yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Öyleyse, azıcık," diye kıkır kıkıV: güldü. "Ondan biraz daha fazla... birazcık daha... hal. işte."

Dudley dördüncü pasta dilimin] yiyordu. Petunia Teyze, serçe parmağı havada, kahvesv'ni yudumluyor-du. Harry aslında yok olup yatak ocesına gitmek istiyordu, ama Vernon Enişte'nin küçük gözlerinin kızgın bakışıyla karşılaşınca biraz daha dayanması gerektiğini anladı.

Marge Hala dudaklarını şaplatıp boş konyak kadehini yerine koyarken, "Ooh," dedi. "Nefis yemekti, Petunia. On iki köpeğe bakmak zorunda olduğum için normalde akşamları kızartmayla falan idare ediyorum..." Gürültüyle geçirdi, tüvit örtülü şişkin kainim sıvazladı. "Pardon. Ama sağlıklı cüssede bir çocuk görmek hoşuma gider," diye devam etti, Dudley'ye göz kırparak. "Sen boylu boslu, sağlam bir adam olacaksın, Dudd, baban gibi. Evet, biraz daha konyak alırım, Vernon..."

"Şuna gelince -" >

Başıyla aniden Harr/yi işaret etti, Harry mic1 esinin kasıldığını hissetti. Elkitabı diye düşündü hemer:.

38

"Bunun hain, çelimsiz bir görünüşü var. Köpeklerde de olur. Geçen yıl Albay Fubster'a bir tanesini boğdurdum. Sıçan gibi bir şeydi. Cılız. Cinsi bozuk."

Harry, kitabının on ikinci sayfasını hatırlamaya çalışıyordu: Gönülsüz Geri Çeviricilere Şifa Verme Büyüsü.

"Her şey kanda biter, geçen gün de diyordum ya. Kötü kan kendini belli eder. Şimdi, senin ailen aleyhinde bir şey demiyorum, Petunia" - Petunia Teyze'nin kemikli elini kendi kürek gibi eliyle okşadı, "ama kız kardeşin kötü tohumdu. En iyi ailelerde bile çıkar. Sonra da beş para etmez biriyle kaçtı, işte sonucu karşımızda duruyor."

Harry gözlerini dikmiş tabağına bakıyordu, kulaklarında garip bir çınlama vardı. Süpürgenizi kuyruğundan şifaca yakalayın, diye düşündü. Ama gerisini hatırlamıyordu. Marge Hala'nın sesi, tıpkı Vernon Enişte'nin matkaplarından biri gibi, onu deliyordu sanki.

"Bu Potter," dedi Marge Hala yüksek sesle, bir yandan da konyak şişesini alıp hem bardağına biraz daha koydu, hem de masa örtüsüne biraz daha sıçrattı. "Bana ne iş yaptığını hiç söylememiştiniz, değil mi?"

Vernon Enişte ve Petunia Teyze son derece gergin görünüyorlardı. Hatta Dudley, ağzı açık, annesiyle babasına bakmak için gözlerini pastasından bile ayırdı.

Vernon Enişte, Harry'ye belli belirsiz bir bakış atarak, "O-çalışmazdı," dedi. "İşsizdi."

"Düşündüğüm gibi!" dedi Marge Hala, konyağı bir yudumda kafasına dikti, çenesini kol ağzına sildi. "Aylak, metelik etmez, tembel bir otlakçı -"

•39

' Delildi/' dedi Harry birden. Masaya bir sessizlik çöktü. Harry sapır sapır titriyordu. Hayatında

Harry Potter Azkaban Tutsağı

böyle öf-kelenmemiştir.

"DAHA KONYAK!" diye haykırdı Vernon Enişte, bembeyaz olmuştu. Şişenin hepsini Marge Hala'nın kadehine boşalttı. "Sen, çocuk," diye hırladı Harry'ye. "Yatağına, hadi -"

"Hayır, Vernon," diye hıçkırdı Marge Hala, elini havaya kaldırdı, minik kanlı gözlen Harry'ye dikilmişti. "Devam et, çocuk, devam et. Anne babanla gurur duyuyorsun, öyle mi? Gidip kendilerini bir araba kazasında öldürtüyorlar (sarhoştular herhalde) -"

Kendini bir anda ayağa dikilmiş bulan Harry, "Araba kazasında ölmediler!" dedi.

"Araba kazasında öldüler, seni pis küçük yalancı ve seni bu namuslu, çalışkan insanların başına yük olmaya bıraktılar" diye feryadı bastı, öfkeyle şişmişti. "Sen küstah, nankör küçük -"

\ na Marge Hala birden konuşmayı kesti. Bir an için söyleyecek söz bulamamıştı sanki. Şişiyor gibiydi, ifade edilemez bir kızgınlıkla - ama şişmesi durmuyordu. Koca kırmızı yüzü genişlemeye başladı, minik gözleri yerinden uğradı, ağ/ı da konuşamayacak kadar gerildi. Bir saniye sonra tüvit ceketinin birkaç düğmesi yerlerinden fırlayıp duvarlardan sekti - dev bir balon gibi sinyordu, göbeği tüvit kemerinden kurtulmuştu, parmaklarının her biri salam rulosu gibi olmuştu...

Onun bedeni iskemlesinden tavana doğa yükselmeye başlarken, Vernon Enişte ve Petunia Teyze aynı

40

anda "MARGE!" diye feryadı bastılar. Artık Marge Hala yusuvarlak olmuştu, domuz gözlü bir cankurtaran şamandırasına benziyordu, havada süzülüp inme inmiş gibi sesler çıkarırken elleriyle ayakları garip bir şekilde iki yana açılmıştı. Ripper kayarak odaya girdi, deli gibi havladı.

"HAAYIIIR!"

Vernon Enişte, Marge'm ayaklarından birini yakalayıp onu yeniden aşağı çekmeye çalıştı, az daha o da havalanıyordu. Bir saniye sonra Ripper ileri atlayıp dişlerini Vernon Enişte'nin bacağına geçirmişti.

Harry, kimse onu durduramadan yemek odasından çılgın gibi çıktı, merdivenlerin altındaki dolaba yöneldi. O yaklaşırken, dolap kapısı sihirli bir şekilde açıldı. Birkaç saniyede sandığının, güçlkle de olsa, ön kapıya taşımıştı. Yukarı fırladı ve kendini yatağın altına atarak gevşek tahtayı çıkardı, kitapları ve doğum günü arma-ğanlarıyla dolu yastık kılıfını aldı. Sürünerek çıktı, Hedwig'in boş kafesini kaptı, aşağıya, sandığının yanına koştu. Tam o sırada Vernon Enişte, pantolonunun bir paçası kan içinde ve parçalanmış, yemek odasından dışarı fırladı.

"ÇABUK BURAYA GEL!" diye böğürdü. "BURAYA DÖN, DÜZELT ONU!"

Ama Harry'yi tepeden tırnağa pervasız bir öfke bürümüşü. Sandığını bir tekmede açtı, asasını çıkardı ve Vernon Enişte'ye doğrulttu.

Soluk soluğa, "Hak etti bunu," dedi. "Layığını buldu. Benden uzak dur."

41

El yordamıyla arkasında kapının kilidini aradı. "Ben gidiyorum," dedi. "Artık canıma yetti." Bir an sonra karanlık, sessiz sokaktaydı, kolunun altında Hedwig'in kafesi, ağır sandığını sürüklüyordu.

42

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hızır Otobüs

Harry birkaç sokak uzaklaştıktan sonra Magnolia Crescent'te alçak bir duvarın dibine yığıldı.

Sandığını çekerken harcadığı çabadan dolayı soluk soluğa kalmıştı. Orada öyle, sessizce oturdu.

Kanı hâlâ beyindeydi, kalbinin deli gibi çarpışını dinliyordu.

Ama karardık sokakta on dakika kadar tek başına durduktan sonra, içinde yeni bir duygu kabardı: panik. Hangi açıdan bakarsa baksın, daha önce kendini hiç böylesine kötü bir açmazda bulmamıştı. Tek başına karanlık Muggle dünyasında mahsur kalmıştı ve gidecek hiçbir yeri yoktu. Daha da beteri, az önce okkalı bir büyü yapmıştı, bu da kesinlikle Hogvarts'tan atılacağı anlamına geliyordu. Genç Yaşta Büyücülüğün Kısıtlanması Kararnamesi'ni öyle bir ihlal etmişti ki, şimdi o burada otururken Sihir Bakanlığı temsilcilerinin üzerine çullanmamasına şaşıyordu.

Harry ürperdi ve Magnolia Crescent'ı gözleriyle taradı. Ona ne olacaktı şimdi? Tutuklanacak mıydı, yoksa büyücülük dünyasından bütün bütüne dışlanacak mı-

43

Harry Potter Azkaban Tutsağı

di? Ron'la Hermione'yi düşündüğünde içi adamakıllı burkuldu. Suçlu olsa da olmasa da Ron'la Hermi-one'nin ona böyle bir durumda yardım etmek isteyeceklerinden emindi. Ama ikisi de yurtdışındaydı ve Hedwig olmadığından onlarla irtibat kurmak mümkün değildi.

Yanında Muggle parası da yoktu. Sandığının dibindeki para kesesinde biraz büyücü altını vardı, ama annesinin ve babasının ona bıraktığı servetin geri kalanı Londra'daki Gringotts Büyücüler Bankası'nda bir kasadaydı. Sandığını çeke çeke ta Londra'ya götürmesine imkân yoktu. Tabii eğer...

Hâlâ elinde tuttuğu esasına baktı. Eğer zaten okuldan atılmışsa (şimdi kalbi acı verecek kadar hızla çarpıyordu), biraz daha büyü yapmasının bir zararı olmazdı herhalde. Baba yadigârı Görünmezlik Pelerini yanındaydı - sandığa büyü yapıp tüy gibi hafifletirse, süpürgesine bağlasa ve üzerine Pelerin'i geçirip Londra'ya uçsa ne olurdu sanki? O zaman kasasından parasının geri kalanını alabilir ve... dışlanmış biri olarak hayatına başlayabilirdi. Korkunç bir tablo, ama bu duvarın dibinde de sonsuza kadar oturamazdı ya. Yoksa Muggle polisine gecenin yarısında bir sandık dolusu büyü kitabı ve bir süpürgeyle dışarıda ne işi olduğunu açıklamak zorunda kalabilirdi. Harry yine sandığının içindekileri karıştırıp Görünmezlik Pelerini'ni aramaya koyuldu - ama daha Pele-lin'i bulamadan, aniden doğruldu ve bir kez daha etrafına bakındı.

44

Ensesindeki tuhaf bir ürperti Harry'de gözetlendiği duygusunu uyandırmıştı. Ne var ki, sokak bomboştu ve büyük, kare biçimindeki evlerin hiçbirinde ışık yanmıyordu.

Yeniden sandığına eğildi, ama neredeyse eğilir eğilmez, eli اساسında, tekrar ayağa dikildi. Bir şey duymaktan çok, bir şey hissetmişti: Birisi ya da bir şey arkasındaki çitle garaj arasındaki dar boşlukta duruyordu. Harry gözlerini kısarak karanlık sokağa baktı. O şey bir hareket etse, sokak kedisi mi yoksa başka bir şey mi, anlayacaktı.

Harry, "Lumos," diye fısıldadı ve اساسının ucunda gözlerini kamaştıran bir ışık belirdi. Asayı başının üstüne kaldırdınca iki numaranın çakıllı çimentodan duvarı birden aydınlandı. Garaj kapısı parlaklaştı ve Harry tam ikisinin ortasında çok büyük bir şeyin heybetli silüetini apaçık gördü. Kocaman, ışıltılı gözleri vardı.

Harry irkilip geriledi. Ayakları sandığa çarptı, tökezledi. Düşüşünü kesmek için kolunu savururken اساسı elinden fırladı ve Harry olanca ağırlığıyla su yoluna yığıldı.

Sağır edici bir GÜM sesi duyuldu ve Harry ansızın ortaya çıkan kör edici ışıktan korunmak için ellerini kaldırıp gözlerine siper ettiT..

Bir çığlık atarak arkasındaki kaldırıma doğru yuvarlandı. Tam zamanında. Bir saniye sonra devasa bir çift tekerlek ve far, kulak tırmalayan bir frenle' Harry'nin az önce yattığı yerde durdu. Harry başını kaldırdığında tekerlek ve farların üç katlı, iflah olmaz

45

derecede mor bir otobüse ait olduğunu gördü. Otobüs adeta orada bitivermişti. Ön camında altın harflerle Hz-zır Otobüs yazıyordu.

Harry bir an için düşüşten dolayı sersemledim mi acaba diye merak etti. Derken otobüsten mor üniformalı bir biletçi çıktı ve yüksek sesle gecenin karanlığına doğru konuşmaya başladı.

"Mahsur kalmış cadıların ve büyücülerin acil durum taşıtı Hızır Otobüs'e hoş- geldiniz. Asanızı tuttuğunuz elinizi uzatın, otobüse atlayın, sizi istediğiniz yere götürelim. Benim adım Stan Shunpike, biletçiniz

//

Biletçi lafını yanda bıraktı. Hâlâ yerde oturmakta olan Harry'yi yeni görmüştü. Hkrry اساسını tekrar eline alıp zar zor ayağa kalktı. Yakından bakınca Stan Shun-pike'ın kendinden yalnızca birkaç yaş büyük olduğunu gördü; en fazla on sekizinde ya da on dokuzundaydı. İri, kepçe kulakları ve epeyce sivilcesi vardı.

"Yerde naapıyodun ööle?" dedi Stan, profesyonel tavrını bir kenara bırakarak.

"Düştüm," dedi Harry.

Kıs kıs gülüp, "Ne diye düştün ki?" dedi Stan.

"Bilerek düşmedim," dedi Harry, bozularak. Kotunun bir dizi yırtılmıştı ve düşüşünü kesmek için kullandığı eli kanıyordu. Birden niye düştüğünü hatırladı ve dönüp garajla çit arasındaki dar yola

baktı. Hızır Oto-büs'ün farlarıyla apaydınlık olan yol boştu.

"Nereye bakıyorsun?" dedi Stan.

"Büyük, siyah bir şey vardı," dedi Harry, kendin-

46

den pek emin olmadan boşluğu işaret ederek. "Köpek gibi bir şey... ama dev gibi..."

Dönüp Stan'e baktı. Stan'in ağzı hafifçe açıldı. Harry tedirginlik içinde, Stan'in gözlerinin alındaki yara izine kaydığını gördü.

"O başındaki de ne ööle?" dedi birden Stan.

"Hiç," dedi Harry hemen, yara izini saçıyla örterek. Sihir Bakanlığı onu arıyorsa, işlerini kolaylaştırmak istemiyordu.

"Adın ne?" diye üsteledi Stan.

"Neville Longbottom," dedi Harry, aklına gelen ilk ismi söyleyerek. "Ee - bu otobüs," diye devam etti hiç beklemeden, Stan'in dikkatini başka yere çekmeyi umarak, "her yere gider mi demiştin?" "Tabii," dedi Stan gururla, "nereye istersen. Karada olsun da. Suda beş para etmez. - Baksana," dedi yine şüpheli bir ifadeyle, "bize sinyal gönderdin, di mi? Asam kaldırıp, di mi?"

"Evet," dedi Harry hemen. "Baksana, Londra'ya gitmek ne l ^dar tutar?"

"On bir Sickle," dedi Stan, "ama on üçe sıcak çikolata da veriyoruz, on beşeyse^bi şişe sıcak suyla istediin renk dış fırçası ahyosun."

Harry bir kez daha sandığını karıştırıp para kesesini çıkardı ve Stan'in eline bir miktar gümüş bıraktı. Sonra Stan'le birlikte Harry'nin sandığını ve onun üstünde dengede duran Hedwig'in kafesini kaldırıp otobüsün basamaklarından çıkardılar.

İçeride koltuk yoktu; onun yerine, perdeli pencere-

47

lerin yanında yarım düzine kadar piring somya duruyordu. Bütün yatakların \anmdaki mesnetlerde yanan mumlar, ahşap kaplı duvarları aydınlatıyordu. Otobüsün arkasında, gece takkesi giymiş bir büyücü, "Sağ ol, ama şimdi olmaz, sülük turşusu kuruyorum/' dedi ve uykusunda döndü.

"Sen şuraya geç," diye fısıldadı Stan. Harry'nin sandığını, direksiyonun önünde rahat bir koltukta oturan şoförün tam arkasındaki yatağın altına tıktı. "Bu şoförümüz, Ernie Prang. Ern, bu Neville Longbottom."

Çok kalın camlı bir gözlük takmış yaşlı bir büyücü o}an Ernie Prang, Harry'yi başıyla selamladı.

Harry yine tedirgin tedirgin perçemim düzeltip yatağının üstüne oturdu.

Stan, Ernie'nin yanındaki koltuğa oturup, "Hadi gazla, Ern," dedi.

Yine muazzam bir GÜM sesi çıkı ve Harry kendini yatağa yapışmış buldu, Hızır Otobns'ün hızıyla arkaya doğru fırlamıştı. Doğrularak karanlık pencereden dışarı baktı ve şimdi bambaşka bir caddede gittiklerini gördü. Stan, Harry'nin yüzündeki afallamış ifadeyi büyük bir keyifle izliyordu.

"Sen bize sinyal göndermeden önce burdaydık işte," dedi. "Nerdeyiz, Ern? Galle/de bi yerde mi?"

"Haa," dedi Ernie.

"Nasıl oluyor da Muggle'lar otobüsü duymuyor?" dedi Harry.

"Onlar mı?!" dedi Stan küçümseyen bir tavırla. "Onlar dooru dürüs dinlemezler, di mi? Dooru dürüs

48

bakmazlar da ayrıca. Hiçbişiyin farkına varmaz onlar."

"Gidip Madam Marsh'ı uyandırsan iyi olur, Stan," dedi Ern. "Bir dakika içinde Abergavenny'de olacağız."

Stan, Harry'nin yatağını geçip dar bir tahta merdivenden yukarı çıkarak gözden kayboldu. Harry hâlâ pencereden dışarı bakıyor, kendini anbean daha da tedirgin hissediyordu. Ernie direksiyon kullanma konusunda ustalaşmışa benzemiyordu. Hızır Otobüs kaldırımı çıkıp duruyor, ama hiçbir şeye çarpmıyordu; o ge-1 irken sıra sıra sokak lambası, posta kutusu ve çöp bidonu çil yavrusu gibi dağılıyor, o geçtikten sonra yine yerlerine dönüyorlardı.

Stan arkasında seyahat pelerinli, hafiften yeşil bir cadıyla döndü.

"İşte geldik, Madam Marsh," dedi neşeyle. Ern frene asıldı ve yataklar otobüsün içinde yarım metre kadar öne kaydı. Madam Marsh ağzına bir mendil tıktırarak basamaklardan düşme kalka indi. Stan

Harry Potter Azkaban Tutsağı

arkasından onun çantasını attı ve kapıları çarparak kapadı; yine GÜM diye bir ses çıktı ve dar bir taşra yolunda yıldırım gibi gitmeye başladılar. Ağaçlar hoplayarak yollarından çekiliyordu.

Harry sürekli GÜM'leyen ve yüz millik sıçramalar yapan bir otobüste olmasa da uyuyamazdı.

Başına neler geleceğim ve Dursley'lerin Marge Hala'yı tavandan indirmeyi becerip

beceremediklerini düşünmekten kendini alıkoyamıyor, midesi bulanıyordu.

Stan bir Gelecek Postası çıkarmış, dili dişlerinin ara-

49

sında, onu okuyordu. Uzun, çitileşmiş saçlı, çökük yüzlü bir adamın fotoğrafı Harry'ye birinci sayfadan yavaşça göz kırptı. Adam Harry'ye tuhaf bir biçimde tanıdık geliyordu.

"O adam!" dedi Harry, dertlerini bir an için unutarak. "Muggle haberlerine çıkmıştı!"

Stanley birinci sayfaya göz atıp kıkırdadı.

"Sirrus Black," dedi, başını evet anlamında sallayarak. "Tabii Muggle haberlerine çıkar, Nevüle.

Hiçbişi-den haberin yok galba senin..."

Harry'nin boş boş baktığı görünce üstünlük taslar bir tavırla güldü, birinci sayfayı çıkarıp Harry'ye uzattı.

"Daha çok gaste okuman lazım, Nevil'e."

Harry gazeteyi mum ışığına doğru kaldırıp okumaya başladı:

BLACK HÂLÂ YAKALANAMADI

Sihir Bakanhğı'nın bugün yaptığı açıklamaya göre, muhtemelen şimdiye dek Azkaban kalesine kapatılmış en rezil tutsak olan Sirius Black, hâlâ yakalanamadı.

Sihir-Bakanı Cornelius Fudge bu sabah yaptığı açıklamada, "Black'i yeniden yakalamak için elimizden geleni yapıyor ve büyücü toplumundan sakin olmalarını rica ediyoruz," dedi.

Yudge, Muggle Başbakanı'nı krizden Mberdar ettiği için Uluslararası Sihirbazlar Federasyonu'nun bazı üyelerince sert bir şekilde eleştiriliyor.

Fudge sinirli bir tavırla, "Ama bunu yapmak zorundaydım sonuçta," dedi. "Black deli. Is'ter Muggle olsun

50

ister büyü dünyasından biri, karşısına çıkan herkes için büyük bir tehlike oluşturuyor.

Başbakan'dan Black'in gerçek kimliği hakkında kimseye tek kelime etmeyeceği konusunda güvence aldım. Zaten söylese de kim inanır ki?"

Muggle'lara Black'in tabanca (Muggle'lann birbi'-lerini öldürmede kullandıkları bir tür metal asa)

taşıd ğı söylendi. Büyücü t'oplumuysa, Black'in on iki yıl önce on üç kişiyi tek bir lanetle

öldürdüğündeki gibi bir kctli-amın korkusuyla yaşıyor.

Harry, Sirius Black'in çökük yüzünün canlı görünen yegâne bölgesi olan gölgeli gözlerinin içine baktı. Şimdiye kadar hiç vampirle karşılaşmamış, ama Karanlık Sanatlara Karşı Savunma derslerinde resimlerini görmüştü ve Black mum gibi beyaz teniyle tam bir vampire benziyordu.

Harry'nin haberi okumasını izleyen Stan, "Korkunç bişi, di mi?" dedi.

"On üç kişiyi mi öldürmüş?" dedi Harry, sayfayı Stan'e uzatarak. "Tek bir lanetle, ha?"

"Evet," dedi Stan. "Hem de şahitlerin önünde falan. Güpegündüz. Ortalık baya bi karışmıştı, di mi Ern?"

"Haa," dedi Ern kasvetli kasvetli.

Stan, elleri arkasında, Harry'yi daha iyi görebilmek için koltuğunda döndü.

"Black, Kim-Olduunu-Bilirsin-Sen'in önemli des-"ekçilerindendi," dedi.

"Ne, Voldemort'un mu?" dedi Harry düşünmeden.

51

Stan sivilcelerine kadar bembeyaz kesildi; Ern direksiyonu öyle hızlı çevirdi ki, bu defa bir çiftlik evi otobüsün önünden kaçmak için olduğu gibi kenara sıçramak zorunda kaldı.

"Kafana saksı falan mı düştü senin?" diye viyakladı Stan. "Ne diye ismini sölüyorsun k\7"

"Affedersiniz," dedi Harry te.kşla. "Affedersiniz, unuttum -"

"Unuttun mu?!" dedi Stan tel »izce. "Üff, kalbim ööle bi atıyo ki..."

"Yani - yani Black, Kim-Oldug unu-Bilirsin-Sen'in destekçisiymiş, öyle mi?" diye özü: dilercesine lafını düzeltti Harry.